

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 234/2022-22

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Laššákovej (sudkyňa spravodajkyňa) a zo sudcov Petra Molnára a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], proti uzneseniu Okresného súdu Košice II č. k. 27 C 25/2019-77 zo 14. októbra 2020, prípisu Okresného súdu Košice II č. k. 29 C 35/1998 z 24. mája 2021 a proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 9 Co 71/2021 zo 14. decembra 2021 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou (podanou na poštovú prepravu 31. marca 2022, pozn.) doručenou ústavnému súdu 4. apríla 2022 domáha vyslovenia porušenia základných práv „na súdnu a inú právnu ochranu, na spravodlivé súdne konanie, na účinný opravný prostriedok, na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov a na prerokovanie vecí v primeranej lehote“ uznesením Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) č. k. 27 C 25/2019-77 zo 14. októbra 2020, prípisom okresného súdu č. k. 29 C 35/1998 z 24. mája 2021 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutia okresného súdu“) a uznesením Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) č. k. 9 Co 71/2021 zo 14. decembra 2021 (ďalej len „napadnuté uznesenie“). Sťažovateľ tiež navrhuje, aby ústavný súd zrušil napadnuté rozhodnutia okresného súdu a napadnuté uznesenie krajského súdu, zakázal všeobecným súdom pokračovať v porušovaní jeho základných práv a slobôd, prikázal okresnému súdu a krajskému súdu obnoviť stav pred porušením jeho práv a slobôd a priznal mu primerané finančné zadost'učinenie (bez uvedenia sumy, pozn.).

2. Ústavný súd výzvou zo 7. apríla 2022 podľa § 56 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) vyzval sťažovateľa na odstránenie nedostatkov ústavnej sťažnosti v lehote 10 dní s tým, že v opačnom prípade ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietne podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie náležitostí ustanovených zákonom. Vo výzve uviedol, že ústavná sťažnosť neobsahuje dostatočne určitý a zrozumiteľný konečný návrh rozhodnutia, tzv. petit, ktorý by slúžil ako východisko na vymedzenie predmetu konania pred ústavným súdom, a neobsahuje náležitosti podľa § 123 ods. 1 zákona o ústavnom súde. Sťažovateľ tiež nepripojil kópie právoplatných rozhodnutí, ktorými malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd. Ústavný súd v predmetnej výzve poukázal aj na obsahový nedostatok ústavnej sťažnosti spočívajúci v tom, že k nej nebolo pripojené plnomocenstvo na zastupovanie sťažovateľa advokátom v zmysle § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

3. Sťažovateľ uvedené nedostatky ústavnej sťažnosti neodstránil, hoci mu lehota v zmysle výzvy ústavného súdu uplynula 9. mája 2022 (výzva zo 7. apríla 2022 bola podľa doručienky doručená sťažovateľovi 29. apríla 2022, pozn.). Sťažovateľ síce na predmetnú výzvu reagoval podaním doručeným ústavnému súdu mailom 9. mája 2022 a písomne 13. mája 2022. V tomto podaní predložil okrem iného „*Splnomocnenie pre Slovenský syndikát novinárov*“ zo 4. apríla 2022 na účely zvoleného advokáta na zastupovanie pred ústavným súdom a kópie namietaných rozhodnutí. Ostatné vo výzve vyčítané nedostatky ústavnej sťažnosti neodstránil.

4. Z obsahu ústavnej sťažnosti a dodatočne doručených príloh vyplýva, že okresný súd uznesením č. k. 27 C 25/2019-77 zo 14. októbra 2020 odmietol sťažovateľom podanú žalobu na obnovu konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 29 C 35/1998 (ďalej len „pôvodné konanie“) z dôvodov, že žaloba je zjavne nedôvodná a bola podaná oneskorene. O podanom odvolaní sťažovateľa rozhodol krajský súd napadnutým uznesením, ktorým potvrdil rozhodnutie okresného súdu. Napadnuté uznesenie krajského súdu bolo sťažovateľovi doručené 1. februára 2022.

Z príloh ústavnej sťažnosti tiež vyplýva, že prípisom okresného súdu č. k. 29 C 35/1998 z 24. mája 2021 boli Krajskému súdu v Bratislave odstúpené podania sťažovateľa ako príslušnému súdu na ďalší procesný postup.

5. Sťažovateľ v prevažnej časti ústavnej sťažnosti (miestami malo zrozumiteľným spôsobom, pozn.) poukazuje na pôvodné konanie, kde bol v procesnom postavení žalobcu účastníkom konania vedeného okresným súdom o uloženie povinnosti uverejniť opravu nepravdivých údajov. V pôvodnom konaní nebola uznesením okresného súdu uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok protistrane, ale sťažovateľovi. Proti tomuto uzneseniu podal sťažovateľ sťažnosť, ktorá bola okresným súdom, rovnako aj krajským súdom zamietnutá.

6. Sťažovateľ tiež uviedol, že uznesením okresného súdu zo 14. októbra 2020 v spojení s napadnutým uznesením krajského súdu mu bola znemožnená obnova pôvodného konania.

II. Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. V rámci predbežného prerokovania s prihliadnutím na sťažovateľom formulované argumenty a petit ústavnej sťažnosti ústavný súd dospel k záveru, že ústavnú sťažnosť je potrebné odmietnuť ako takú, ktorá nemá náležitosti ustanovené zákonom [§ 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde].

8. Ani pri uprednostňovaní materiálneho prístupu k ochrane ústavnosti nie je na ústavnom súde, aby za navrhovateľa vyhľadával konkrétne dôvody namietanej neústavnosti, ktoré podľa § 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde majú tvoriť obsah návrhu a určovať rozsah ústavného prieskumu ústavným súdom, ktorý je podľa § 45 zákona o ústavnom súde rozsahom a dôvodmi návrhu na začatie konania viazaný. Bez relevantného návrhu na rozhodnutie ústavný súd nemôže vo veci konať a rozhodnúť, keďže nie je oprávnený v tomto sám nahradiť povinnosť osoby domáhajúcej sa ochrany svojich základných práv a slobôd definovať požadované znenie rozhodnutia.

9. Obligatórnou náležitosťou ústavnej sťažnosti podľa § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde je tiež povinnosť sťažovateľa uviesť konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo podľa neho dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd. V tejto súvislosti ústavný súd už opakovane konštatoval, že zo vzájomnej väzby medzi relevantnými ustanoveniami zákona o ústavnom súde (§ 43 ods. 1 a § 123 ods. 1) vyplýva, že sťažovateľ musí označiť základné práva a slobody, vyslovenia porušenia ktorých sa domáha, nielen označením príslušných článkov Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ale musí ich konkretizovať aj skutkovo (m. m. IV. ÚS 124/08, IV. ÚS 146/08), t. j. uviesť, z akých dôvodov malo dôjsť k ich porušeniu a navrhnúť v tejto súvislosti dôkazy. Sťažovateľom podaná ústavná sťažnosť neobsahuje žiadnu argumentáciu porušenia práv napadnutými rozhodnutiami okresného súdu, resp. napadnutým uznesením krajského súdu. Sťažovateľ iba stroho uviedol, že mu bola znemožnená obnova konania.

10. Predmetná ústavná sťažnosť v predloženej podobe neobsahuje náležitosti, ktoré na uplatnenie právomoci ústavného súdu ustanovuje ústava a zákon o ústavnom súde, a to dostatočný petit a relevantné odôvodnenie ako východiskový rámec ústavnej sťažnosti obsahovo korešpondujúce s návrhom na rozhodnutie vo veci samej. Keďže sťažovateľ napriek výzve v lehote určenej ústavným súdom neodstránil všetky nedostatky svojej ústavnej sťažnosti, ústavný súd ju odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. c) v spojení s § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom ustanovených náležitostí.

11. Nad rámec uvedeného ústavný súd poznamenáva, že námietky sťažovateľa uvedené v bode 5 tohto uznesenia, ktoré neboli premietnuté do petitu tejto ústavnej sťažnosti, už boli predmetom prieskumu ústavného súdu, ktorý o inej, skoršej ústavnej sťažnosti sťažovateľa rozhodol uznesením č. k. IV. ÚS 583/2020 z 18. novembra 2020.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. mája 2022

Jana Laššáková
predsedníčka senátu